

KARA GRZYWNY ZA WYKROCZENIA DROGOWE

w świetle nowelizacji Kodeksu wykroczeń i Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia

podinsp. Małgorzata Lis-Walewska

Zakład Służby Kryminalnej CSP

Postępowanie mandatowe jest jednym z postępowań szczególnych uregulowanych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia. Polega ono na nakładaniu grzywien w drodze mandatu karnego za niektóre wykroczenia. Możliwość nałożenia grzywny w drodze mandatu jest wyjątkiem od zasady sądowego wymiaru sprawiedliwości obejmującej czyny zabronione pod groźbą kary¹. W postępowaniu tym dominującą rolę odgrywa zasada szybkości i ekonomiki postępowania. Dzięki temu właściwe organy orzekające nie muszą rozpatrywać wielkiej ilości spraw o wykroczenia, co pozwala im koncentrować się na sprawach karnych.

Postępowanie mandatowe ma charakter wychowawczy; pełni funkcję prewencyjną w stosunku do sprawcy wykroczenia i społeczeństwa, zaś nałożenie mandatu stanowi dolegliwość bezpośrednio dotykającą sprawcę. Jest to postępowanie zastępcze w stosunku do postępowania przed sądem, gdyż jest uwarunkowane wyrażeniem przez sprawcę czynu zgody na poddanie się karze (odmowa przyjęcia mandatu powoduje skierowanie sprawy do sądu).

Postępowanie to podejmują organy pozasądowe, tzw. organy mandatowe. Z mocy samego Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 95 § 1) prowadzi je Policja².

Postępowanie mandatowe regulują:

- 1) ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, z późn. zm.), art. 2, art. 95–102a;
- 2) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 1624, z późn. zm.); istotna zmiana tego aktu prawnego to rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. poz. 2484);
- 3) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2002 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 613, z późn. zm.);

- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie postępowania w zakresie formularzy mandatu karnego, mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz podmiotów nabywających odpłatnie formularze mandatu karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1349);
 - 5) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 listopada 2015 r. w sprawie właściwości miejscowej naczelnika urzędu skarbowego uprawnionego do poboru należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego (Dz. U. poz. 1977);
 - 6) wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie wykonywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP poz. 37).
- Na przełomie 2021 r. i 2022 r. w mediach pojawiło się sporo informacji o podwyższeniu kary grzywny za wykroczenia drogowe oraz zaostrzeniu kar w nowym „taryfikatorze” mandatów karnych. Od dnia 1 stycznia 2022 r. osoby, które godzą w porządek i bezpieczeństwo w komunikacji, muszą się liczyć z surowszymi niż do tej pory konsekwencjami prawnymi. Obecnie maksymalny mandat karny za wykroczenie drogowe wynosi 5000 zł, a w przypadku jednoczynowego zbiegu przepisów ustawy – nawet 6000 zł. W przypadku popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń, polegającego na niewskazaniu, na żądanie uprawnionego organu, komu powierzono jazdę do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, można nałożyć grzywnę w postępowaniu mandatowym do kwoty 8000 zł.

KARA GRZYWNY ZA WYKROCZENIA DROGOWE

Sąd, rozpatrując sprawę o wykroczenie, może wymierzyć grzywnę za niektóre wykroczenia drogowe w wysokości 30 000 zł.

Z dniem 1 stycznia 2022 r. weszła w życie ustawa z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2328) z wyjątkiem wybranych przepisów, które wejdą w życie w późniejszych terminach określonych w ustawie. Ustawa ta wprowadziła istotne zmiany do ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w zakresie kar i wysokości mandatów karnych za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji, tzw. wykroczenia drogowe.

W uzasadnieniu rządowego projektu tej ustawy wskazano dwa zasadnicze cele: wsparcie osób najbliższych ofiar przestępstw wypadków drogowych ze skutkiem śmiertelnym oraz poprawę bezpieczeństwa na drogach, w szczególności przez walkę z przestępstwami i wykroczeniami drogowymi³.

Projektodawca, oceniając potrzebę interwencji ustawodawczej (aby wzmocnić funkcję prewencyjną i sprawiedliwościową prawa wykroczeń), wziął pod uwagę dane statystyczne w zakresie wypadków drogowych przygotowane przez Biuro Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji, znaczne koszty zdarzeń drogowych dla gospodarki oraz badanie opinii społeczeństwa na temat wprowadzenia surowszych kar za naruszenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym; społeczeństwo w przeprowadzonych ankietach opowiedziało się za podniesieniem kar za wykroczenia drogowe. Poniżej przedstawiam jedynie fragment powyższego uzasadnienia do projektu ustawy odnoszącej się do danych statystycznych w zakresie wypadków drogowych.

«Zgodnie z danymi statystycznymi przygotowanymi przez Biuro Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji w 2020 r. zgłoszono 23 540 wypadków drogowych, mających miejsce na drogach publicznych, w strefach zamieszkania lub strefach ruchu. W ich wyniku 2491 osób poniosło śmierć, a ranne zostały 26 463 osoby (w tym ciężko 8805)⁴. Daje to wskaźnik ok. 11 osób zabitych i 112 osób rannych na 100 wypadków, tym samym wynika z tego, że w co dziesiątym wypadku zginął co najmniej jeden człowiek. Co istotne, zgodnie ze statystykami, niemalże 90% wypadków, czyli 20 099 wydarzyło się z winy kierujących. W wyniku tych zdarzeń śmierć poniosło 2020 osób (81,1%), a 24 123 zostały ranne (91,2%)⁵. Choć ogólny trend co do liczby wypadków i liczby zabitych oraz rannych na drogach maleje (statystyki za rok 2020 są wyraźnie zaniżone przez ograniczony ruch związany z pandemią COVID-19 i powodowane nią obostrzenia), najbardziej niepokojąca statystyka odnosi się do liczby pijanych kierowców. Zgodnie ze statystykami, w 2020 r. z winy pijanych kierowców doszło do 1656 wypadków, w których zginęło 216 osób, a rannych zostało 1847 osób. W odniesieniu do ogólnej liczby wypadków spowodowanych przez kierujących, kierujący pod wpływem albo po użyciu alkoholu stanowili 7,9%. W porównaniu do 2019 r. nastąpił wzrost: liczby wypadków spowodowanych przez tę grupę kierujących o 1 (+0,1%) i osób zabitych o 24 (+12,5%)⁶. W 2020 r. w porównaniu z 2019 r.

nastąpił spadek liczby ujawnionych kierujących pojazdami pod wpływem alkoholu (w stanie po użyciu oraz w stanie nietrzeźwości) o 12 030 osób, jednakże wynika to najprawdopodobniej ze znacznie mniejszej liczby kontroli trzeźwości, która zmniejszyła się aż o 10 144 788⁷ w wyniku pandemii i ograniczonego ruchu na drogach. Zgodnie z raportem Europejskiej Rady Bezpieczeństwa Transportu, zwanej dalej „ETSC”, w 2020 r. Polska miała najwyższy w Europie wskaźnik liczby zgonów na drogach na miliard przebytych kilometrów, tj. czterokrotnie więcej niż w Norwegii, Irlandii, Szwecji czy Wielkiej Brytanii⁸. Również pod względem liczby zgonów na 1 mln mieszkańców Polska plasuje się w czołówce – w raporcie ETSC wskazano Polskę jako 5. kraj z najwyższym współczynnikiem śmiertelności. Wyższe miejsca zajęły jedynie Litwa, Serbia, Bułgaria i Rumunia. Jest to trend, który potwierdzają także wcześniejsze raporty ETSC⁹.»¹⁰.

Ustawa z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw w treści art. 3 znowelizowała art. 24, art. 38, art. 86, art. 86b, art. 87, art. 90, art. 92, art. 92a, art. 92b, art. 94 oraz art. 97a Kodeksu wykroczeń.

W art. 24 § 1a k.w. została podniesiona wysokość górnej granicy zagrożenia karą grzywny z kwoty 5000 zł do kwoty 30 000 zł za wykroczenia określone w art. 86 § 1, 1a i 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92 § 1 i 2, art. 92a § 2, art. 92b, art. 93 § 1, art. 94 § 1, art. 96 § 3 lub art. 97a k.w., co umożliwia efektywną realizację procesu karania osób za wykroczenia przez sąd w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Dotychczasowa górna granica zagrożenia karą grzywny była ustalona zbyt nisko i przez to nie spełniała swojej roli prewencyjnej, ochronnej, jak i sprawiedliwościowej. Należy zaznaczyć, iż nie była ona aktualizowana od przeszło dwudziestu lat, co radykalnie obniżyło dolegliwość grzywien w sprawach wykroczeniowych.

W art. 38 k.w. dodano § 2, który przewiduje zaostrenie kary. Zgodnie z tym przepisem, kierującemu pojazdem mechanicznym ukaranemu za wykroczenie określone w art. 86 § 1a i 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1 art. 92 § 2, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1 albo art. 97a, który w ciągu dwóch lat od ostatniego prawomocnego ukarania popełnia to samo wykroczenie, wymierza się karę grzywny w wysokości nie niższej niż dwukrotność dolnej granicy ustawowego zagrożenia¹¹.

Wprowadzono nowe typy wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji w art. 86 § 1a, art. 86b, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1a oraz art. 97a k.w. Ponadto nowela z 2 grudnia 2021 r. określiła dolną granicę grzywny dla wykroczeń określonych w Kodeksie wykroczeń w:

- art. 86 § 1a (nie niższą niż 1500 zł) i § 2 (nie niższą niż 2500 zł),
- art. 86b § 1 (nie niższą niż 1500 zł),
- art. 87 § 1 i § 1a (nie niższą niż 2500 zł) i § 2 (nie niższą niż 1000 zł),
- art. 90 § 2 (nie niższą niż 500 zł),
- art. 92a § 2 (nie niższą niż 800 zł),
- art. 92b (nie niższą niż 1000 zł),
- art. 94 § 1 (nie niższą niż 1500 zł),
- art. 97a (nie niższą niż 2000 zł).

Zwiększenie minimalnego zagrożenia karą grzywny ma na celu uspołniczenie regulacji karnych pod kątem aksjologicznym, tj. zerwanie z uprzywilejowaną pozycją sprawców wykroczeń drogowych oraz odzwierciedlenie w sankcji karnej niezwykle wysokiej szkodliwości społecznej wykroczeń drogowych.

Powyższe zmiany w Kodeksie wykroczeń łączą się ze zmianami w przepisach regulujących postępowanie w sprawach o wykroczenia. Przepis art. 7 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw wprowadził nowelizację ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, mianowicie dodano w art. 96:

- § 1ad, zgodnie z którym w sprawach o wykroczenia określone w rozdziale XI Kodeksu wykroczeń można nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 Kodeksu wykroczeń – do 6000 zł;
- § 1d stanowiący, że w sprawach, o których mowa w art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń, można nałożyć grzywnę w wysokości do 8000 zł.

Zwiększono więc kwotę grzywny, którą można nałożyć w postępowaniu mandatowym za wykroczenia drogowe. Wyżej wymienione nowelizacje kodeksowe spowodowały zastrzeżenie kar w nowym „taryfikatorze” mandatów, czyli w tabeli B – stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń.

Regułą jest, że kwota grzywny przewidziana w „taryfikatorze” mandatów za konkretne wykroczenie nie może być niższa niż dolna granica grzywny dla tego wykroczenia wskazana w Kodeksie wykroczeń i wyższa niż przewidziana w treści art. 96 § 1ad k.p.w.; zasadę tę oczywiście zastosował prawodawca w tabeli B (stanowiącej załącznik do rozporządzenia), wskazując konkretne kwoty za poszczególne naruszenia; wyjątkowo grzywnę określił w tzw. widełkach „od – do”, pozostawiając ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu funkcjonariuszowi organu mandatowego.

Reasumując, wysokość grzywny nakładanej w drodze mandatu karnego uregulowana jest w treści art. 96 k.p.w. oraz w rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy, czyli rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń, które gruntownie zostało zmodyfikowane rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2021 r. w zakresie załącznika – tabeli B. Ponadto nałożona w drodze mandatu grzywna nie może przekraczać górnej granicy kary grzywny przewidzianej w sankcji za dane wykroczenie, np. art. 55, art. 95 k.w.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 96 § 1 k.p.w. funkcjonariusz Policji w postępowaniu mandatowym może nałożyć grzywnę w wymiarze od 20 do 500 zł, a w wypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 k.w. – do 1000 zł, zaś wypadkach wskazanych w art. 96 k.p.w. w:

- § 1a pkt 2 – w wysokości do 2000 zł;
- § 1aa – w wysokości 2000 zł;
- § 1ab – w wysokości od 5000 do 7500 zł;
- § 1ac – w wysokości 1500 zł;

- § 1ad – w sprawach o wykroczenia określone w rozdziale XI Kodeksu wykroczeń można nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 Kodeksu wykroczeń – do 6000 zł (od 1 stycznia 2022 r.);
- § 1bd – w sprawach, o których mowa w art. 116 § 1 Kodeksu wykroczeń, można nałożyć grzywnę w wysokości do 1000 zł;
- § 1c – w wysokości do 2000 zł;
- § 1d – w sprawach, o których mowa w art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń, można nałożyć grzywnę w wysokości do 8000 zł (od 1 stycznia 2022 r.).

Nadmienić warto, że zbieg z art. 9 § 1 k.w. (jednoczynowy realny zbieg przepisów ustawy) zachodzi, jeżeli dany czyn wyczerpuje równocześnie znamiona wykroczeń określonych w dwóch lub więcej przepisach ustawy. W sytuacji określonej w art. 9 § 1 k.w. nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego jest możliwe jedynie, gdy w zakresie wszystkich naruszonych przepisów postępowanie mandatowe jest dopuszczalne (art. 96 § 2 zd. 2 k.p.w.).

Kwestia rozgraniczenia przypadków realnego zbiegu przepisów ustawy od zbiegu wykroczeń należy do najbardziej kłopotliwych w praktyce organów mandatowych. W kwestiach szczegółowych zarysowują się też rozbieżności w działaniu poszczególnych jednostek Policji i innych organów mandatowych. Zagadnienie to jest niestety zbyt obszerne, by można było je poddać dogłębnej analizie przy okazji omawiania przepisów procesowych. Trzeba jednak wskazać, że kryterium rozgraniczenia przypadków zbiegu przepisów i zbiegu wykroczeń jest to, czy mamy do czynienia w danym przypadku z jednym czy z wieloma czynami. Jeżeli można stwierdzić, że sprawca dopuścił się odrębnych czynów (dwóch lub więcej), mamy do czynienia ze zbiegiem wykroczeń (jeśli każdy jest czynem zabronionym jako wykroczenie), względnie wykroczenia z przestępstwem (jeśli jeden ze zbiegających się jest czynem zabronionym jako przestępstwo, drugi zaś – jako wykroczenie). Sytuacja zbiegu przepisów zachodzi wtedy, gdy mamy do czynienia z jednym czynem, który jednak wyczerpuje równocześnie znamiona więcej niż jednego wykroczenia¹².

Wymiar grzywny za konkretne wykroczenie zależy z reguły od oceny funkcjonariusza Policji, który powinien nałożyć grzywnę w drodze mandatu na zasadach ogólnych wskazanych w art. 96 k.p.w., z wyjątkiem wykroczeń wymienionych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 1624, z późn. zm.), tzw. „taryfikatorze” mandatów. W przypadku tych wykroczeń funkcjonariusz ma obowiązek nałożyć grzywnę przewidzianą w „taryfikatorze” za poszczególne naruszenia; od 1 stycznia 2022 r. istotnie uległy zmianie kwoty wymienione w tabeli B „taryfikatora” mandatów. Jeśli wysokość grzywny zależy od oceny funkcjonariusza Policji, to powinien on uwzględnić:

- stopień społecznej szkodliwości czynu – art. 47 § 6 k.w.;
- okoliczności wymienione w treści art. 24 § 3 k.w.;
- okoliczności łagodzące i zaostrzające odpowiedzialność – art. 33 § 3 i 4 k.w.¹³.

Zgodnie z treścią § 84 ust. 2 wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 lipca 2020 r., jeżeli sprawca

KARA GRZYWNY ZA WYKROCZENIA DROGOWE

do puścił się dwóch lub więcej wykroczeń stanowiących odrębne czyny, to za każdy z tych czynów policjant wdrażający postępowanie mandatowe powinien nałożyć grzywny w drodze odrębnych mandatów karnych¹⁴. Naruszeniem prawa jest nałożenie kilku mandatów za jeden czyn. Bez wątplenia, podejmując decyzję o wysokości mandatu karnego, w pierwszej kolejności należy sprawdzić, czy za dane wykroczenie kwota grzywny jest przewidziana w „taryfikatorze” mandatów, jeśli nie, to należy uwzględnić treść art. 96 k.p.w. oraz granice grzywny przewidziane w naruszonym przepisie i wówczas ukarać sprawcę adekwatnie do stopnia społecznej szkodliwości czynu i jego winy.

¹ A. Świątłowski, *Art. 95 KPW*, red. A. Sakowicz, 2020, wyd. 2, <https://sip.legalis.pl/document-view.seam?documentId=mjxw62zogi3damrvhe2tenroobqxlrvqygdgnjqgaza> [dostęp: 2.02.2022 r.].

² M. Lis-Walewska, *Pouczenie oraz mandat karny jako środki prawne reakcji na wykroczenia*, Wydawnictwo CSP, „Materiały Dydaktyczne” nr 183, s. 13.

³ Druk nr 1504 – Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=1504> [dostęp: 7.02.2022 r.].

⁴ Komenda Główna Policji, Biuro Ruchu Drogowego, *Wypadki drogowe w Polsce w 2020 roku*, Warszawa 2021, s. 6.

⁵ Tamże, s. 24.

⁶ Tamże, s. 64.

⁷ Tamże, s. 67.

⁸ Zob. RANKING EU PROGRESS ON ROAD SAFETY, 15th Road Safety Performance Index Report, <https://etsc.eu/wp-content/uploads/15-PIN-annual-report-FINAL.pdf> [dostęp: 9.07.2021 r.].

⁹ Zob. RANKING EU PROGRESS ON ROAD SAFETY, 14th Road Safety Performance Index Report, <https://etsc.eu/wp-content/uploads/14-PIN-annual-report-FINAL.pdf> [dostęp: 9.07.2021 r.].

¹⁰ Druk nr 1504 – Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=1504> [dostęp: 7.02.2022 r.].

¹¹ Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281, z późn. zm.).

¹² A. Świątłowski, *Art. 96 KPW*, red. A. Sakowicz, 2020, wyd. 2, <https://sip.legalis.pl/document-view.seam?documentId=mjxw62zogi3damrvhe2tenroobqxlrvqygdgnjqga4q> [dostęp: 02.02.2022 r.].

¹³ M. Lis-Walewska, *Pouczenie oraz mandat karny jako środki prawne reakcji na wykroczenia*, s. 21.

¹⁴ Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie wykonywania przez Policję czynności w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP z 2020 r. poz. 37), § 84 ust. 3.

Bibliografia

Druk nr 1504 – *Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw*, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=1504>.

Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, red. A. Sakowicz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2020.

Komenda Główna Policji, Biuro Ruchu Drogowego, *Wypadki drogowe w Polsce w 2020 roku*, Warszawa 2021, <https://etsc.eu/wp-content/uploads/15-PIN-annual-report-FINAL.pdf>.

Lis-Walewska M., *Pouczenie oraz mandat karny jako środki prawne reakcji na wykroczenia*, Wydawnictwo CSP, „Materiały Dydaktyczne” nr 183.

Akty prawne

Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457).

Ustawa z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2328).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 1624, z późn. zm.).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. poz. 2484).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2002 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 613, z późn. zm.).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie postępowania w zakresie formularzy mandatu karnego, mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz podmiotów nabywających odpłatnie formularze mandatu karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1349).

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 listopada 2015 r. w sprawie właściwości miejscowej naczelnika urzędu skarbowego uprawnionego do poboru należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego (Dz. U. poz. 1977).

Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie wykonywania przez Policję czynności w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP poz. 37).

Summary

Fines for traffic violations in the light of the amendment to the Code of Petty Offences and the Code of Procedure in Petty Offence Cases

The subject of this article is an analysis of the legal regulations which determine the amount of fines in proceedings related to traffic tickets. The Act of December 2, 2021 amending the Act – Road Traffic Law and certain other acts, except for some regulations which will take effect at a later date defined by law provisions, came into force on 1 January 2022. This amendment implemented important modifications to the Petty Offences Code and the Code of Procedure in Petty Offence Cases – in the field of penalties and the amount of fines for petty offences against safety and order on the roads, so-called traffic violations. The above-mentioned amendment also caused increase in the fines in the new ‘scales of charges’ referring to the traffic tickets, i.e. in the chart B constituting an Annex to the Ordinance of the Prime Minister of December 30, 2021 amending the Ordinance of November 24, 2003 on the amount of fines imposed by means of penalty tickets for chosen kinds of petty offences. Knowledge of binding legal regulations is essential for relevant performing service tasks by police officers and other, authorized to act in cases of penalty tickets, public bodies. It will probably contribute to effective prevention of petty offences and protection of safety on the roads. An appropriate reaction to petty offences will enable to make the violator respect the law provisions and principles of social coexistence.

The aim of this article is to present new legal regulations binding in the area of fines as well as to indicate both sense and legal bases of proceedings related to traffic tickets.

Thumaczenie: Katarzyna Olbryś